

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačati 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 10 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 14.

V Ljubljani v torek 19. januarja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 18. januarja.

Trgovinske pogodbe.

V pričetku današnje seje predsednik naznanja, da se je mladočeški poslanec Nemec odpovedal poslanstvu. O pomenu te odpovedi pisal sem „Slovenec“ že 15. t. m. ter dotičnemu poročilu nimam drugega dostavljati, kakor da se je Nemec zelo čudil, zakaj dr. Smolka zbornici že v četrtek ni razglasil njegove odpovedi.

Potem se je nadaljevala razprava v trgovinskih pogodbah, pri kateri so prišli dozdej, ko to pišem, k besedi poslanci Tausche, Pattai, Jedrzejewicz in Zallinger, ne da bi bili na dan spravili kaj novih razlogov. Zallinger je jako živahno pretresal sobotni govor trgovinskega ministra in mu očital, da ne pozna razmer, ako trdi da se od Italije ne bati znižanja carine na vino. Ravno takrat, ko je minister govoril, pravi Zallinger, raznašal je telegraf po svetu novico o nekem shodu italijanskih vinorejcev, ki so sklenili, od vlade zahtevati, da naj že s 1. februarjem t. l. zniža svojo carino na vino ter s tem prisili, da tudi Avstrija zniža svojo. Potem govornik živo slika revščino dežele Tirolske, katero so uničile povodnji in druge nesreče, in kjer naj se z italijansko pogodbo uniči to, ker je že ostalo. Za njim pridejo na vrsto še Hoffmann pl. Wellenhot, Lang Čestmir in Meznik, za katerim se sklene razprava ter se volita glavna govornika, za katera sta odločena; izmed nasprotnikov mladočeški poslanec dr. Kaizl, izmed zagovornikov pa levičar dr. Russ. Današnja seja bo potem zaključena, ter pride glavna govornika še le jutri k besedi; za njima sledé dejanski popravki, h katerim sta izmed naših oglašena Šuklje in Nabergoj, prvi proti dr. Laginji, drugi proti Stalitzu, potem pa govo-

rita še poročevalca Klaič in Hallwich, za katerima sledi glasovanje. Prvo glasovanje bo skupno veljalo pogodbam z Nemčijo, Švico in Belgijo, gledé Italije pa se bo najprej glasovalo o nasvetu manjšine, da naj se pogodba vrne vladi v namen novega pogajanja z Italijo gledé carine od vina; ker pa ta predlog gotovo pade, glasovalo se bo potem o nasvetu odsekov večine, ki priporoča, da naj zbornica pritrdi tudi tej pogodbi. Glasovanje o predlogu manjšine bo najbrže po imenih in morda tudi glasovanje o nasvetu večine, ker poslancem, ki prej glasujejo za manjšino in želé večjega varstva za našo vinorejo, zaradi odklonitve te želje ni treba zavreči cele pogodbe. Nasprotniki se bodo toraj delili v dve stranki; eni bodo vztrajno nasprotovali vsakrteri zvezi z Italijo sploh, eni pa, ki ne zastopajo samo vinorejskih, ampak tudi poljedelske, živinorejske in gozdne koristi, bodo zaradi dobička, ki ga pogodba ponuja tem strokam, po odklonitvi manjšine glasovali za pogodbo.

Govornikov z glavnima govornikoma vred bo toraj z vsake strani 18 in vseh skupaj 36; če pa prištejemo še dva ministra in dva poročevalca, ki govorita celo po dvakrat, pride na vrsto 40 govornikov, ki za svojih 42 govorov potrebujejo 7 sej, katerih vsaka je dozdej trajala 6 do 7 ur. Ako odštejemo zamudo za raznotere druge reči, naznanila itd., smemo trditi, da se je vsaki dan za razpravo trgovinskih pogodb poprečno rabilo 6 ur, da pride toraj v 7 dneh za 42 govorov na vsakega poprečno ena ura.

Govor g. poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dné 16. decembra 1891.

(Dalje.)

Plemeniti grof je deželni glavar na Štajerskem, torej v deželi, v kateri je po zadnjem ljudskem po-

pisovanju nad 400.000 Slovencev. (Čujte! na desnici.) To ga pa ni odvrčalo, morda ga je baš to še spodbujalo, da je nas v tej zbornici naslikal kot nevarne sanjače in fantaste in zakaj? (Poslanec dr. Vašaty: Prav, kakor židovski listi!) Ker so slovenski in hrvatski državni poslanci dné 2. oktobra v Ljubljani imeli shod in sklenili, da se hočejo prizadevati, da se osnuje slovensko-hrvatski upravni okoliš. To je po gospoda grofa mnenju že državi nevarno, če Slovenci in Hrvatje le mislijo in sanjajo o tem. Jaz sam bil sem pri dotičnem zboru in reči moram, da je od treh navedenih okoliščin le jedna resnična, ta namreč, da je shod res bil. (Veselo na desnici.) Resnica ni, da se je ondu sklenilo poganjati se za slovensko-hrvatski upravni okoliš, neresnično je pa tudi, da bi tak upravni okoliš bil državi nevaren. Sicer bi pa bil želel, da bi plemeniti grof rajši malo izprašal svojo vest in pomislil, od kod pač to prihaja, da se Slovincem na Koroškem in Štajerskem njih položaj zdi že tako neznosen, da že srečo in rešitev iščejo le v administrativni ločitvi. (Čujte! Čujte! na desnici.) Prepričal bi se bil, da vsa krivda zadeva ravno njega in njegovega tovariša na Koroškem in njihove tovariše, namreč njih prevzetno majorizovanje, premišljeno preziranje in uničenje slovenske manjšine. Res je, da trdijo, da ne mislijo ponemčevati, toda v resnici pa le ponemčujejo in za to imamo neovrgljive dokaze. Slovenci bili bi prvi, ki bi hvaležno priznali, ko bi jih ne ponemčevali.

Da mojo trditev dokažem, hočem le malo se ozreti na to, kako so razdeljena kulturna sredstva. Po poslednjem ljudskem popisovanju je na Štajerskem in Koroškem 1.040.000 prebivalcev se priznalo za Nemce, 500.399 pa za Slovence. Torej je v teh dveh deželah dve tretjini Nemcev in jedna tretjina Slovencev. To daje v zmislu distributivne pravičnosti ključ 2:1 za razdelitev kulturnih in iz-

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohorja za l. 1892.

(Spisali Cirilovec.)

Nedavno je na tem mestu kazal statističen pregled razvoj in razvitek te družbe po gmotni strani. Več o knjigah izpregovorimo tu in zdaj. Slavna opora družbe je preprosto slovensko ljudstvo — kar priča že ogromno število nje udov — in čim bolj ustreza ona potrebam narodovim, tem bolj se bliža svojemu lepemu namenu. Vsled tega moramo soditi družbine knjige s tega stališča.

Koledar družbe sv. Mohorja za prestopno leto 1892.

Radovedno in željno pričakujemo vsako leto Slovenci knjige Mohorjeve družbe in zlasti po koledarju seže rad marsikdo, zaradi poljudnih povestí, životopisov naših imenitih rojakov in obilice novosti, ki jih dobi ondi v leposlovnem delu. — Tudi letošnji koledar je v tem oziru prava „satura“: povesti, prigodbe, životopise, praktične nauke in navodila: z jedno besedo vse, kar bi utegnili našega kmeta in meščana veseliti, blažiti in poučevati, nahajaš ondi.

Da je leposlovni del preglednejši in napravi celoten vtisek, prestavil se je imenik udov k pratiki, kar je prav umestno. Toda oglejmo si posameznosti. Na prvem mestu je povest: „Čista vest je več vredna, nego največje bogastvo.“ Lep npravstven

nauk je odet v preprosto povest, povzeto iz vsakdanjega življenja. Stiskavec, znan skopuh, umre v veliki revščini, zapustivši ženo in hčer nepreskrbljeni. Imetka po njegovi smrti ni bilo zaslediti. Janez Mravljinec, mlad delavec, pa naleti pri razkopavanju starega židovja na železni zaboj, v katerem so bili skriti vrednostni papirji — zakladi umrlega skopuha. Lakomnost po bogastvu ga zapelje, da se prilasti tujega blaga in pridrži denarje za-se. Odpravi se z ukradenim denarjem v tuje mesto in živi razkošno.

Vest pa mu ne dá miru, stavlja mu v strašnih podobah pred dušo storjeno krivico in ga naposled gane, da vrne denar osiroteli skopuhovi hčeri in njeni revni materi. — A te mu velikodušno odpustita storjeno krivico. Odslej je živel Janez sicer siromašno, pa z mirno vestjo in zadovoljnim srcem. Iz obdelovanja snovi in iz sloga je videti, da si je prizadeval g. pisatelj pisati preprosto in poljudno. Krivica, in zlasti če je tako očitna, kakor tatvina, obsoja se že sama in vsak bralec bode njegovo nepravično dejanje obsojal, če tudi morda ni pristavljeno, kako veliko hudodelstvo je to. Nasprotno pa preobilo moralizovanje ovira prosti razvoj dejanja, moti čitatelja, in sicer posebno tam, kjer zahteva živost dejanj tudi živjšege opisa.

Dobro shka g. pisatelj duševni boj vrtarja Janeza. Vest ga sviri, naj vrne najdeni zaklad, lakomnost pa ga vleče k tatvini. — In ko doseže no-

tranji boj najvišjo stopinjo in bi se moralo dejanje nekako povzdigniti, pa pravi čitatelj: „Sedaj stori konec notranji borbi s tem sramotnim sklepom: poštení dosedanjí svoj značaj in celo svoje življenje omadeževati s tatvino, namreč potratno vživati tuj trud in drugih muko.“ — Pisatelj tu mahoma pretrga nit naravnega pripovedovanja, da vrine refleksijo. Sploh se drugi del povesti preveč na dolgo vleče; čuti se, da je dejanje navlašč zaradi moralnega nauka razpleteno na široko. V glavnih potezah je dejanje jasno in določno načrtano; manj pa v posameznostih. Čitatelj pogosto pogrša one nazorosti in določnosti, kjer ni besede preveč in ne premalo. Jezik je poljuden, domač, razven nekaj hrvatskih izrazov. — „Ob uri duhov“ (zložil Janko Leban) je poučna narodna pripovedka v verzih. — „Životopis viteza Franceta Miklošiča“ (spisal dr. Jožef Pajek) nam shka pokojnika kot neumorno delavnega učenjaka in vernega kristijana. Vzrastel je iz srede svojega naroda in se povspel do svetovnega slovesa, pa vendar ostal to, kar je bil: domoljuben Slovenec in veren kristijan. — „Kitajska cesarična“ (spisal Lipe z Glinskega broda) nas spominja čudovitih bajk iz „tisoč in ena noč“. Osnovana je na npravstveni podlagi in tudi vpletenih je precej moralnih naukov. Vendar naj bi se jemale raje povesti iz domačega življenja ali poučni spisi, kakor pa take pravljice, ki so bolj prikladne otroški domišljiji, kakor odraslim, zlasti če

obraževalnih sredstev. V resnici pa ni tako. Tukaj je nečuvno nerazmerje.

V obeh deželah je jedno vseučilišče, jedna tehnična visoka šola, petnajst srednjih šol, sedem meščanskih šol, dve moški in jedno žensko učiteljske, dve kmetijske šole, jedna vinarska šola in stotine kmetijskih šol. In kaj imamo Slovenci od tega? Vsa ta mnogobrojna in pa draga izobraževalna in kulturna sredstva so skoro izključno nemška. (Čujte! Čujte! na desnici.) Slovenci imamo le tri paralele na gimnaziji v Mariboru. (Čujte! na desnici.) — Poslanec Vašaty: Blagonaklonjenost! Potem je pa še nekaj srednjih šol, v katerih je slovenščina obrezan predmet. (Čujte! Čujte! na desnici.) Na Štajerskem imamo tudi nekaj slovenskih šol, to je take, katere smo s pritožbami na učno ministerstvo iztrgali že zaukazanemu ponemčujočemu utrakvizmu. Koroški Slovenci, katerih je nad 100.000, pa imajo le edno ljudsko šolo, kakor se je nedavno konstatovalo. (Čujte! Čujte! Škandal! na desnici.) Koroškim Slovencem še slovenskega potnega učitelja ne privoščijo. (Čujte! Čujte! na desnici.) Prosimi so morali poljedelskega ministra, da pošlje popotnega učitelja s Kranjskega na Koroško.

Najhuje je pa, da imajo upravo vseh teh mnogobrojnih in dragih učnih sredstev v rokah samo naši nasprotniki. Slovenci nismo zastopani niti v deželnih odborih, niti v deželnih šolskih svetih na Štajerskem in Koroškem. Mi naj duševno propadamo. Nakladajo se pa nam vendar jednaka bremena, da bi nas tem prej uničili. In sedaj pa pride plemeniti grof Wurmbbrand, sklepa roki nad glavo in se čudi, kako je to, da se nam Slovencem na Kranjskem in Koroškem naše stanje zdi skoro povsem neznosno. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. januarja.

Notranje dežele.

Vrejenje valute. Ogerski finančni minister se je na volilnem shodu v Nagy-Banyi izrekel za vredbo valute. On bode to stvar vedno pospeševal. Čas se mu zdi ugoden, ker je napravljen red v državnem gospodarstvu, in tudi ni dvomiti, da se bode dalo dobiti dovoljne množine zlata. Pri prehodu k zlati veljavi se bode treba izogibati vsakemu pre nagljenju in ozirati na faktične razmere. Tako se bode polagoma dobila podlaga za razmerje med sedanjim in bodočim denarjem. Minister je naglašal, da se bodo s premembo valute morala premeniti tudi bančna pravila, da bode banka mogla s svojo obrestno politiko podpirati operacije obeh držav. Minister je rekel, da je čas za teoretične preiskave že minol in se bode treba lotiti stvari praktično.

Ogerski volilni shodi vrsté se drug za drugim. V Budimpešti sta te dni mej drugim imela shoda sin bivšega ministra vnanjih zadev, Andrassy-ja, in pa državni tajnik za nauk in bogočastje. Prvi se je posebno laskal židom in obetal, da se bode pogajal za njih pravice; drugi je pa zatiral, da vlada hoče uvesti jednotno srednjo šolo in da se zastran naznanjanja krstov drugovercev hoče držati dosedanjega svojega stališča. — V Temešvaru je

niso posebno izvirne. — „Kako sem prvič potoval na Dunaj in dunajsko mesto.“ (Spisal Ivan Navratil.) Gospod pisatelj zna zadeti pravo ljudsko govornico. Navadni napaki takih potopisov: jednoličnosti, izognil se je, vpletajoč mične prigodbice, označujoče življenje na Dunaju in zgodovinske spomine. Kar je pa spisu še bolj v hvalo šteti, to so dobri domači dovtipi, katerih je mnogo zasolil v pripoved. — Gotovo si bode vsak bralec želel še drugega dela, katerega nam je g. pisatelj obljubil za prihodnje leto. — „Udanost“ (Povest. — Špansko spisal P. Ludovik Koloma.) Dasi prevodi v obče niso priporočljivi, ker se navadno ozirajo na tuje razmere, dela vendar ta povest izjemo. Udanost v božjo voljo, to krščansko krepost, odel je pisatelj v tako preprosto, ginljivo in lepo povest, kakor je preprosta, ginjaiva lepa le — krščanska resnica. Bralec se bode kar nehoté prikupil in marsikdo bode zajemal iz nje ne le razvedrila, temveč tudi blagega tolažila. One razmere, ki vladajo na Španjskem, razširjajo se več ali manj tudi po Slovenskem. Seme socializma, to je nezadovoljnost z vsemi obstoječimi razmerami in nekaj divji nagon, prevreči vsak red in svet razdeliti po svoje, vedno bujnejše procveta tudi pri nas. Izginjajo pa vzori starega verskega prepričanja in neomajene potrpežljivosti. Redko se še nahaja kje tak Pelejo, ki bi govoril v vseh težavah: „Zgodi se tvoja volja“, in ohranil vendar še toliko zaupanja, da bi se zatekal v molitvi

pa grof Apponyi na volilnem shodu skušal jednotnost narodovo in pa jednakopravnost spraviti v soglasje, kar seveda ni šlo. Da bi navzoče nemške volilce za svojo stran pridobil, govoril je nekaj časa celo nemški. Hudo je napadal vlado, ali konečno je pa priznal, da bode vladna stranka pri volitvah dobila večino.

Vnanje države.

Trgovske pogodbe. Ugoden vpliv novih trgovskih pogodb utegne nekoliko pomanjšati to, da bode nekatere države, ki sedaj z nami sklepajo pogodbe, sklenile podobne pogodbe tudi z drugimi državami. Tako se govori o Švici, da sklene podobno pogodbo s Francijo, ki bode baje le začasna.

Nemčija. Zaradi šolske predloge je baje v pruskem ministerstvu prišlo že do velikega razpora. Finančni minister Miquel je že hotel dati ostavko, pa ga je cesar pogovoril, da še ostane. Bismarckovo hamburško glasilo se je izjavilo tudi proti šolski predlogi. To pa pač le zaradi tega, ker Bismarck hoče sedanji vladi delati sitnosti. V gospodsko zbornico pa Bismarck ne pride, ko se bode obravnavalo o šolski predlogi, kajti prosil je že za dopust.

Bolgarija. Rusija še vedno pri vsaki priliki naglašja, da je stanje v Bolgariji nepostavno in pritrjuje jej Francija. Druge države pa dobivajo druge nazore. To se je videlo letos ob pravoslavnem novem letu. Ko je knez vsprejemal oficijalno častitanje ministrov, vojnih poveljnikov in duhovščine, bili so navzoči avstroogerski, italijanski, angleški, rumunski, grški, srbski in turški zastopnik. Tega poprej še nikdar ni bilo.

Srbija. V radikalnem klubu je več razporov. Vlada bode morala povišati nekatere davke, da pokrije letne potrebščine, ali mnogi radikalcu temu odločno nasprotujejo. Liberalni klub je pa sklenil interpelovati zaradi iztiranja kraljice.

Portugalsko. Upravni svet portugalske železniške družbe dal je svojo demisijo. Občni zbor je volil nov upravni odbor. 6 odborniških mest se je pustilo praznih za zastopnike inozemskih upnikov in bank, ki so udeležene pri posojilu. Iz vsega se vidi, da bode Portugalska v finančnem oziru vedno bolj odvisna od inozemstva.

Izvirni dopisi.

Z Vrhnike, 14. januarja. (Razne vesti.) Naš „Močilnik“ (Motschilnickblatt) zdaj prav pridno deluje; zakaj vreme je zanj prav ugodno, ko se sneg in dež „prekljata“ za prvenstvo — v pratiki. Ni čuda, da so bile preteklo leto Rojenice močilniške zelo naklonjene Vrhnici. Okrog 190 otrok je priplavalo iz Močilnika, v tem ko je Morana le 120 napravila postelje nad zemljo. Enemu je Morana celo puško podstavila pod brado, a ta zvita krogla je rajši skozi nosnico prišla zopet na beli dan, kakor skozi trdo lobanjo in tako privoščila zemljanu, da se je še zbotal z Bogom in našel prostora mej drugimi na blagoslovljeni prsti.

Močilnik nam je torej še vedno naklonjen, dasi 643 otrok šolo obiskuje — v učiteljskih zapisnikih in tako se nam ni treba bati primanjkljaja „enajstošolcev“, kakor se bojimo primanjkljaja v proračunu o „enajstošolcih“. „Enajsta šola“ pa je na Vrhniki še zmerom pod mostom, le da ni več starih čol-

k Bogu, rekoč potrpežljivo in udano s španjskim siromakom: „Gospod, tukaj sem!“ — Tudi drugi spisi: „Ne prisegaj po krivem“, „Kristus in Peter“, „Župnik Kneipp in njegovo zdravilstvo“, „Kako je treba gnojiti sadnemu drevju“ so ljudstvu primerni in poučljivi. — Životopis Jožefa Virka nas natančneje seznani z življenjem in delovanjem tega domačega in narodu priljubljenega pesnika. Saj se je mnogo njegovih pesnij že vkoreninilo mej ljudstvom in so postale narodne, n. pr. njegova „Slovensko dekle“ in premnoge Marijne pesni. — Blagonosno delovanje svete cerkve po tujih deželah in katoliško gibanje v Avstriji nam kaže spisa: „Razgled po katoliških misijonih“ in pa „Katol. shod in posvečevanje cerkve presv. srca Jezusovega v Gradcu“, „Vojni zakon“, „Slovenske posojilnice leta 1890“ in „Razgled po svetu“ zaključujejo dolgo vrsto.

Iz navedenega je razvidno, da si je družbin odbor prizadeval podati družbenikom raznovrstnega zabavnega in poučljivega berila. Iz družbinega oglasnika povzamemo, da se je število udov od lanskega leta pomnožilo za 3.743, tako da jih je sedaj vseh 51.827.

Mogočno število jasneje priča, kakor vsako priznanje, da se družbin odbor drži prave poti in si pridobiva vedno večje zaupanje mej narodom.

(Dalje sledi.)

narjev, ki bi vodili enajsto šolo. Zakaj hiša, kamor hodi vrhniški drobiž belit in hladit svoje glavičice, je meznarijski dvorec, ki bode zaslužil ime sosedne hiše proti severo-vshodu, ako se vsako leto oglasi toliko kandidatinj za pripravnico, kakor tekoče šolsko leto.

Ker pa govorim o mostovih, ki pri nas igrajo ne malo vlogo (primeri Štampetov most pa južno železnico), ne smem prezreti, da smo dobili nov most čez vodico, ki meji Vrhniko in Hrib. Železen je in stane čez 1000 gld. Saj je bil pa tudi potreben, zakaj prejšnji lesen most je že kazal kar gola rebra in človek se je z mostom vred tresel, če je če-zenj šel. Le škoda je, da dediči rajnega gospoda Lukmana niso bili toliko požrtvovalni, da bi bili odstopili za primerno svoto tisti vogel svojega mlina, ki zavira premo cesto.

Naše društveno življenje ima tudi svoja „data“. Ob novem letu, ko se računi sklepajo in proračuni delajo, pride že še do kakega občnega zbora ali bolje: občnega odbora. Največkrat bilo je obiskano nemško gledališče, katero je prirejalo to zimo neka nemška družbica, ki je tudi lansko leto tukaj predstavljala svet na deskah. Ali obiskovalo se je to gledališče bolj iz usmiljenja do diletantov, kakor iz zanimanja do predstav.

V čitalnični dvorani sta priredila lansko leto enkrat dva gospoda iz Ljubljane koncert na klavirju in goslih, drugič tamburaši mitrovaški, tretjič je g. čarovnik Zupan kazal svojo spretnost in dne 5. dec. so devetnajsterim otrokom iz odličnejših rodovin napravili „Miklavžev večer“.

Lep začetek je pokazalo „Katol. društvo rokodelskih pomočnikov“, ki se je lansko leto ustanovilo. Še vsem je v spominu lepa slavnost ob odprtju njegovem in društvo se krepi na udih (ki jih je nad 50), po berilu, učenju in društvenem življenju. V nedeljo dne 3. januarja je napravilo tombolo, ki se je dobro obnesla. Udje se poučujejo v petju, risanju, branju, pisanju itd. Tudi berila in zabave ne manjka.

Kakor je že poročal „Slovenec“, umrl je tukajšnji davkar gosp. L. Peče v 46. letu v Ljubljani vsled noge, v kateri mu je ostala krogla iz bitke pri Jičinu l. 1866.

Dne 11. t. m. umrl je tudi tukaj g. J. Kete v 84. letu iz rodovine Kotnikove, v prejšnjih časih ne neznana oseba.

Ako še povem, da je gosp. Jelovšek iz Vrda izpostavil svoje tele z dvema glavama, z dvema ušesoma in dvema očesoma, ki je prineslo primeren dar za šolsko mladino, povedal sem vse znamenitosti zadnjih časov, kolikor jih ni „Močilnik“ odnesel po Ljubljani v Savo in Donavo tje doli v Črno morje.

Iz Novega Mesta, 15. januarja. *) Bo že kdo, zakaj bi ravno jaz? Tako se čuje mnogokrat v življenju; ta izgovor je menda tudi uzrok, da toliko časa ne dobite iz našega mesta nikakega dopisa. Naj Vam jaz sporočim nekatere reči.

Svetih Treh Kraljev večer je napravila tukajšnja katoliška družba rokodelskih pomočnikov lepo veselico s petjem, deklamacijami, gledališko igro in tombolo. Obnesla se je izvirno vsestransko.

Izkušnja je pokazala že večkrat, da ima to društvo med občinstvom vseh stanov mnogo prijateljev, — vsaka njegova veselica je bila obiskovana dobro, ali toliko občinstva še ni prišlo skupaj nikdar, kakor zadnjič. Prostor je bil veliko premajhen.

Videli smo tu mil. g. prošta, blagorodnega g. okrajnega glavarja z gospo soprogo in veliko število prvih gospej in gospodov našega mesta.

Reči pa smem, da so pošteni rokodelci tudi pokazali, da so zaslužili tako mnogoštevilen pohod. Tri pesmi g. P. Hug. Sattnerja: „Društvena“, „Rokodelski zbor“ in „Na planine“ so se péle prav lepo; posebno je še ugajal zadnji zbor z bariton-solo. Gospod, ki ga je pél, ima res jako milodoneč, mogočen glas.

Gosp. pevovodja P. Otokar Aleš sme biti zadovoljen s takim vspehom, rokodelsko društvo pa hvaležno, da ima tako spretnega, tako neumorno delujočega učitelja v petju.

Čudimo se, da gospod ne omaga pri tako obitnem poslu. Bog ga nam ohrani še mnogo let čilega in krepkega!

Deklamaciji sta bili sprejeti pohvalno, ali v Kržičevi igri „Pravda“ so nas pa vrli pomočniki

*) Prosimo, oglasite se večkrat.

Op. vred.

kar iznenadili, tako dobrega igranja bi ne bili od njih pričakovali.

Istina je, da je igrice že sama jako dobro posneta prav iz življenja kmetijskih pravdarjev; ali predstavljalci so jo tudi igrali tako naravno, da se je vse čudilo. Posebno moramo še to reči o glavnih osebah, — pravdarjih Oreharju in Lesnikarju. — igrala sta izvrstno.

Kakor pri petju g. P. Otokarju, tako gre pa tukaj za tako lep vspeh hvala blagorodnemu gosp. profesorju Vrhovcu. Ta blagi gospod se pri takih prilikah res žrtvuje društvu; ne ustraši se truda, ne izgubi potrpljenja, ko poučuje pomočnike, kostumuje igralce, vodi vso predstavo.

Društvo mu je pač dolžno najtoplejšo zahvalo. Bolj spretnega, pa tudi bolj potrpežljivega učitelja ne najde.

Za tombolo, ki je bila v spodnjih prostorih društvena hiše, so preskrbeli mnogo dobitkov prijatelji društva. Bilo je preskrbljeno tudi za potrebno jed in pijačo, — sploh vse nekako prijetno domače.

Vsipeh veselice in tombole je bil za vodstvo društva jako ugoden, mislimo, da si je z dohodki precejšnjo luknjo lahko zamašilo.

Društvo si je letos še le omislilo kulise, katere je doslej jako pogrešalo pri svojih predstavah. Navod je dal g. prof. Vrhovec, naslikal pa jih je g. Čej, ki je pred letom prišel v naše mesto. Z delom so vsi jako zadovoljni, najbolj pa brez dvoma načelnik, kajti, kakor čujemo, je bil račun g. slikarja tako majhen, da se je le čuditi.

Ko sem že omenil g. Čeja, povém še, da je slikal letos tudi v bližnji šmihelski cerkvi. V kapelici sv. rožnega venca je tako umetno razvrstil in okusno naslikal petnajst skrivnostij sv. rožnega venca. V nasprotni kapelici je napravil prelepe slike, predstavljajoče žalosti Device Marije, na cerkvenem oboku pa vidiš prelepo alegorično podobo: sv. Vincencija Pavlanskega na oblakih, — spodaj pa sedem ženskih podob, ki predstavljajo poglobitve čednosti tega svetnika. Vse je dovršeno jako dostojno, okusno, vredno hrama božjega.

Kdor ne verjame, naj se prepriča sam. Dostavimo le še, da je tudi v Šmihelu g. Čej, ki je trezen, delaven in marljiv človek, pokazal, da v ceni za svoja dela nikdar ne pretirava.

Naše mesto se železnice jako veseli; pa se tudi že nekako nujno pripravlja. Za delnice je obljubilo 14.000 gld., dobilo je jako lepo cesto okoli kaptelskega griča ob Krki do bodočega kolodvora. Ta cesta je za mesto velika pridobitev: sedaj se pripelješ k nam iz Bršlina kar po ravnem, po krasnej progi nad zeleno Krko; bližaj se mestu, imaš pregled. Mestni zastop pa se je potrudil, da je ob tej cesti od pokopališča do gozda pridobil prostor, kojega je dal zasaditi s precij odraslimi kostanji.

Nekako v sredini je ob tem novem drevoredu precejšen „rondó“, tudi z drevesci nasajen. V malo letih bode ta novi nasad senčnat drevored, z onega mičnega prostora bodeš imel pa, v hladni senci sedeč, najlepši razgled na mesto in prelepo okolico proti Gorjancem.

Stal je ta nasad z vsem skupaj do 2000 gld. Naravna posledica tega je, na bode dobilo mesto prihodnja leta precejšnjo doklado. Trda bode za nekatere, ali drugače ni mogoče, — iz nič ni nič.

Posebna nevarnost je bila doslej naša mestna mesnica pri mostu. Odtok za kri je bil slab; po letu je smrdelo neznosno. Ta nedostatek bode sedaj odpravljen, ker se je mesnica oddala drugemu zakupniku, ki bode v njej samo prodajal, a ne tudi klal.

Čitalnica priredi jutri, 16. t. m., gledališko predstavo: „Ravni pot najboljši pot“. Občinstvo je tega že prav želelo, ker so zadnji čas iz različnih uzrokov gledališke igre prenehale. Izkušnja kaže, da igre meščane najbolj vlečejo. Želimo, da bi se odslej večkrat ponavljale, gotovo ne bode v zgubo čitalnici.

Iz žirovske občine. 16. januarja. Prava pravcata zima se je pričela, pa še le zdaj, ko mine srčnosti polna lovska doba. Letos je bila izvanredno stisnjena. Hribovski lovci se držijo baš tako, kakor pustne šeme na pepelnico. Jeden srnjakov ogrtač, dvoje krasno lisiče krzno, troje veveričinih kapič in dvanaestero zajčjih srnjčkov, to vse ti je suboparni spomin na minulo jalo vo lovske dobo. Smrtonosne risanke gledajo po strani, kakor da bi bile one krive nezadovoljnosti. Kjer se ti sestanejo trije, štirje lovci, veruj brate, komaj da se zine kaka

lovska; govori se vse drugo, ali se pa posluša rovtarsko molčanje.

Lepa cesta iz Logatca do Rovt se je do malega dodelala. Rovtarji in Vrhovci želijo, da se cesta izpelje do Žirov, a Žirovci nočejo o tem ničesar slišati, ker se bojé, da bi jim potem s tira zdrsnila obljubljena in izmerjena in po grapah s količi pribita in na papirju narisana železnica Logatec-Loka.

Žirovska občina je vsa na nogah; tu so namreč občinske volitve. Nekateri odborniki so že izbrani. Vrhovci pošljejo v odbor svojega g. župnika, kateri nekojim dolincem, kakor se govoriči, tako preseda, da se jim kar lasje ježé. To je že znamenje, da ni vse zlato, kar se sveti. Govoré se prav neljube govorice o gospodarstvu z občinskim premoženjem. Bližnja prihodnost bo spravila vse na dan.

Tukaj je sneg 113 centimetrov debel, pa še vedno mede.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. januarja.

(Kranjski deželni odbor je imenoval okrožnim zdravnikom v Ložu g. dr. Morica Neubergerja.

(Kranjsko društvo za varstvo lova) je Nj. ces. vis. nadvojvoda Franc Ferdinand počastil s tem, da je prevzel pokroviteljstvo tega društva.

(Iz Cirknice) se nam piše: Vsled prošnje tukajšnje kmetijske podružnice in krajnega šolskega sveta je poslal slavni deželni odbor gospoda Jožefa Cepudra, učitelja na mestni šoli v Ljubljani, da je v Cirknici poučeval nekatere dečke v pletarstvu. Pouk je trajal samo od 5. do 16. t. m., ker je moral gospod učitelj vrniti se nazaj v Ljubljano, ko so se šole pričele. In vendar so v tem kratkem času dečki napletli 51 košaric in jerbasonov razne velikosti. Nekateri dečki so se prav dobro izurili v pletenju priprostejših predmetov. Zeleti je, da bi se ta lepi in koristni obrt vpeljal v naši občini, saj ljudje zlasti ob zimskem času nimajo nikakega zaslужka in tudi nikakega dela. Ko bi se pa navadili izdelovati jerbasonov, košaric itd., lahko bi mnogo zaslужili, ker take reči se vedno lahko prodajo doma in drugam. Vrb raste mnogo; ugodne so razmere tudi za umno vrbarijo, s katero bode letošnjo pomlad pričela tukajšnja podružnica na svojem novem vrtu. Želimo in upamo, da nam bode slavni dež. odbor g. Cepudra, ki se je učil pletarstva več časa na Dunaju, poslal nam o velikih počitnicah, da bode svoj pouk nadaljeval in spopolnil.

(Volkovi) se večkrat prikazujejo v okolici cirkniški. Kakor se nam poroča iz Cirknice, videli so nekda že štiri skupaj. Dne 11. t. m. gresta dva junaka z Rakeka čakati volka. Na cesti od Rakeka proti Planini zagledata kosmatince. Jeden pomeri in ustrelí, kosmatinec se zvrne mrtev na tla. Vesela se lovca spravita na volka in ga vlečeta proti Rakeku. Že pozno ponoči prideta domov in skličeta skupaj soseda, da si ogledajo divjačino. Ko pa si možje ogledajo kosmatince, prepričajo se, da je ubita žival pes posestnika Bonača. Lahko si mislite zadrego naših Nimrodov. Posestnik Bonač zahteva odškodnino.

(Nova maša v Kamniku.) Poroča se nam: V nedeljo, dne 17. januarja, imeli smo v Kamniku lepo cerkveno slovesnost. Daroval je slovesno novo mašo tukajšnji domačin g. J. Brešar. Slovesno opravilo vršilo se je v farni cerkvi ob 9. uri dopoldne; ljudstva je bila prostorna cerkev natlačena polna. Cerkveni govor je oskrbel g. And. Kalan, ki je na podlagi zadnjih dveh pisem avstrijskih škofov, namenjenih vernikom in duhovnikom, pojasnoval važnejše dolžnosti duhovnikov in drugih katoličanov vzlasti v sedanjem času. — Zanimivo pri tej novi maši je bilo to, da je g. novomašnik pri obedu napil domačemu kapelanu g. Blažu Muhovcu kot svojemu duhovnemu očetu, ki ga je pred dobrimi 23 leti krstil kot kapelan kamniški in še sedaj čvrst in krepak opravlja na istem mestu isto službo že 24. leto.

(Umrl) je včeraj popoldne po 3. uri na Dunaju nadvojvoda Karol Salvator. Najprvo je bil zbolel za hripo, kateri se je pridružila še pljučnica. Rajnik je bil rojen dne 30. aprila 1839 v Florenciji; dne 19. septembra 1861 se je poročil v Rimu z Marijo Imakulato Klementino, hčerjo Ferdinanda II., kralja obeh Sicilij.

(Umrla) je danes po noči v Kamniku občesposlovana gospa Helena Fischer, posestnica in mati kamniškega meščana g. Fr. Fischerja, v 75. letu

dóbe svoje po kratki bolezni. Pogreb bode v četrtek ob 9. uri dopoldne. N. v m. p.

(V Zagorju ob Savi) se je osnovala kmetijska podružnica. Osnovno zborovanje je bilo minolo nedeljo. Udeležili so se ga kmetovalci iz domače in sosednih župnij v prav obilnem številu. Navzoči so bili tudi sosedni preč. gg. župniki iz Št. Jurja pri Izlakah, Čemšenika in Kolovrata. Gospod tajnik c. kr. kmetijske družbe je govoril o poljedelstvu in živinoreji. V odbor so bili voljeni naslednji p. n. gg.: Župnik J. Gross načelnik, učitelj Čerin njegov namestnik, kapelan A. Česenj blagajnik, M. Bukovec tajnik, A. Klopčič, J. Drnovšek, L. Habat, A. Eibensteiner, odborniki. Udov se je doslej vpisalo 45, upamo pa, da jih bode še več pristopilo, kadar se očitno prepričajo o veliki koristi te družbe.

(V Pragi) je dne 16. t. m. umrl sloveči modroslovni profesor na vseučilišču in znani pisatelj dr. Henrik Loewe. Bil je sorodnik slavnemu Veithu, katerega življenje je tudi popisal.

(Utopljenec,) kojega so včeraj popoldne potegnili pri mesarskem mostu iz Ljubljane, bil je neki Janez Grabovec, stanujoč s svojo rodbino na Trnovskem nasipu. Rečeža, ki je bil poleg tega še zelo bolehen in prileten, pogrešali so že kake štiri tedne, in slutí se, da je neko jutro zašel po nesreči v Ljubljano ter utonil. Utopljenec stal je v vodi na glavi in bil je ves objeden; truplo so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu.

(Prošnja.) Vse one gospode in gospodične, kojim smo poslali 1. ali 2. številko „Učiteljskega Tovariša“ na ogled, pa se ne mislijo naročiti na list, lepo prosimo, da nam ju blagovolé vrniti, ker sta nam obe številki, kljubu temu, da smo dali natisniti po 800 natisov, že pošli, a se oglašajo še vedno novi naročniki. Kdor pa te dve številki obdrži, šteli ga bomo kot naročnika.

Uredništvo „Učiteljskega Tovariša.“

(Vodstvo c. kr. poštnohranilničnega urada) razposlalo je prvo številko letošnje okrožnice. Ista se pod imenom „Circular-Verordnungsblatt des k. k. Postsparcassen-Amtes in Wien“ tiska začetkom vsakega meseca ter obsega dva dela: uradni pa neuradni. Naš list je, odkar poštna hranilnica posluje, redno priobčeval podatke iz rečene okrožnice, vrh tega smo objavljali črtice iz vsakoletnega izvešja o prometu za minolo dobo hranilničnega poslovanja v obče in vsako zadnje leto posebič. — Okrožnica, ki jo imamo pred seboj danes, v uradnem delu objavlja izkaz o prometu za mesec december. V tem času se je vložilo v varčevalnem oddelku hranilnice 99.299-krat v znesku za 1.827.423 gld., v čekovnem pa 660.691krat za 93.927.542 gld., skupaj torej 759.990krat za 95.754.965 gld., od tega v obeh oddelkih skupno na Štajarskem 38.713krat za 3.911.901 gld., na Koroškem 10.811krat za 975.419 gld., na Kranjskem 10.714krat za 806.280 gl. v Primoru (Gorica-Gradiška-Istra-Trst) 13.564krat za 1.560.472 gld., v Dalmaciji 3.507krat za 344.690 gld., a vrnili so v varčevalnem oddelku 41.815krat v skupnem znesku 1.626.894 gld., v čekovnem pa 164.073krat za 94.214.952 gld., skupaj 205.888krat za 95.841.846 gld., od tega pride na Štajarsko 6.119krat za 1.795.847 gld., Koroško 1.514krat za 289.516 gld., Kranjsko 1.316krat za 253.670 gld., Primorsko 3.748krat za 1.542.290 gld. Dalmacijo 352krat za 55.112 gld. Od dne 12. januarja 1883, odkar je zavod začel poslovati, pa do dne 31. decembra 1891 se je v hranilnico vložilo 41.795.258krat za skupni znesek 4.824.200.867 gld., 33 kr., izvzelo pa 11.998.012krat za 4.762.870.859 gl. 93 kr., v blagajnici je tako preostalo čistih 61.330.007 gld. 40 kr. V minolem mesecu je število vložnikov naraslo za 4.297 oseb v varčevalnem, za 117 v čekovnem, za 81 pa v nakazničnem prometu. Med ljudstvom nahaja se 847.716 knjig-vložnic, 19.391 čekovnic in 9.678 rentovnic, zadnje veljajo 12.492.950 gld. Med izplačili nahaja se 16.958.555 gld., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih papirjev. Svojo knjižico je izgubilo 77 vložnikov, od teh po naših krajih jeden v Trstu v 53 kr., drugi v Mahrenbergu s 45 kr., tretji v Celovcu s 50 kr. Novo pošto z nabiralnico dobil je kraj Rečica ob železnici Celje-Velenje. V neuradnem delu okrožnica objavlja črtice o poštni hranilnici na Ogerskem, Taljanskem, Nizozemskem, Švedskem. Kogar bi podatki zanimali, tistemu bo z njimi rad postregel vsak poštai uradnik.

Važno za cerkvena predstojništva. Današnjemu listu je priložen ilustriran prospekt znane firme J. B. Purger v Grödnu na Tirolskem, katero se priporoča velečastiti duhovščini in častitim gospodom cerkvenim predstojnikom za napravo cerkvenih in domačih altarjev, tabernakelnov v vsakem slogu. Ima veliko število narisov in fotografij za na ogled in izbero pripravljenih. Preskrbuje tudi križeva pota v vseh slogih, velike jaslice po vsaki meri in predlogi, ki se postavijo na altar, potem božje grobove. Mnogobrojna spričevala cerkvenih oblastev priporočajo to trdko. Zatorej naj si vsakdo, kdor se za to stvar zanima, ogleda priloženi cenik, ga spravi, da ga ima pri rokah, kadar kaj potrebuje.

Telegrami.

Dunaj, 19. januarija. Pri deželnem sodišču ljubljanskem so ustanovljena tri nova mesta kaznilničnih paznikov.

Dunaj, 19. januarija. Državnemu zboru je predložen načrt o gradnji železnice Stanislavov-Voronienka. Predsednik Smolka se spominja novega žalostnega dogodka v cesarski hiši, smrti plemenitega nadvojvode Karola Salvatorja. Izprosi si med vsestranskim odobravanjem pooblaščenje, da izrazi sožalje cesarski hiši. — Glavni govornik proti trgovinskim pogodbam dr. Kaizl pravi, da pogodba z Nemčijo nikakor ne odškoduje tega, kar Avstrija dovoli Nemčiji, celo velika škoda bode za Avstrijo, če Nemčija tudi proti Rusiji zniža carino od žita, kar se utegne zgoditi.

Poznanj, 18. januarija. Minolo noč je neki kaznjenec z železnim drogrom pobil paznika, oblekel njegovo obleko in ubežal.

Peterburg, 18. februarja. „Kraj“ poroča, da general Gurko ni premeščen iz Varšave.

Tuji.

17. januarija.

Pri **Južnem kolodvoru**: Brata Zupana, izdelovalca orglj, iz Kamne Gorice. — Marok, farni oskrbnik, iz Poreča. — Millionig, Carlini in Purobon, iz Trsta. — Kanzler trgovec, z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Hiner iz Zagorja. — Remenerič iz Belovara. — Uschnig iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Renehovič iz Celja. — Hafner, not. kand., z Brda. — Herman s soprogo iz Kranja.

Umrli so:

14. januarija. Antonija Indof, delavčeva hči, 9 dni, sv. Petra cesta 56, oslabljenje. — Elizabeta Babnik, branjevka, 76 let, Poljanska cesta 29, pleuritčni exudat. — Štefanija Mohar, delavčeva hči, 4½ leta, Poljske ulice 38, angina dipther.

15. januarija. Jožef Thurner, delavec, 58 let, Poljanski nasip 50, plučni emphisem. — Jožef Bartel, posestnik, 70 let, Stari trg 20, kap. — Marija Strus, delavčeva žena, 53 let, Dunajska cesta 34, vsled raka.

17. januarija. Marija Nušak, mestna uboga, 86 let, Karlovska cesta 7, emphysema pulmon.

V bolnišnici:

13. januarija. Pavel Babnik, delavec, 70 let, emphisema pulm.

14. januarija. Marija Kralj, delavka, 31 let, vodenica. — Ana Bodlaj, delavka, 52 let, vitium cordis. — Marijana Bučjak, gostija 73 let, pneumonia.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veier	Vreme	Mokrine na 24 ur v [mm]
opazovanja	razlomera v sum	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	738.2	-3.8	sl. sever	oblačno	
8. u. pop.	736.8	0.8	"	"	3.70
9. u. zveč.	739.1	0.0	sl. szap.	"	sneg
Srednja temperatura -1.0°, za 1.1° pod normalom.					

Stanje avstro-ogerske banke

dné 15. januarija 1892.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 432.133.000 (- 11.107.000)
Kovinski zaklad	" 246.286.000 (+ 113.000)
Listnica	" 169.215.000 (- 10.209.000)
Lombard	" 28.721.000 (- 3.109.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 24.769.000 (+ 13.487.000)

V Tunjcah pri Kamniku so na prodaj po prav nizki ceni

stare cerkvene orglje
z desetimi spremeni.

Več se izve pri župnijskem uradu v Tunjcah. (27) 5-3

Vincencij Čamernik, kamnosek, javlja v svojem in v imenu vseh sorodnikov prijateljem in znancem tužno vest o smrti iskreno ljubljene matere, oziroma stare matere, gospé

Marije Čamernik roj. Toman,

katero je Bog vsemogočni danes zjutraj ob 3. uri po kratki mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 79. letu starosti k Sebi poklical.

Truplo drage pokojnice preneseno bode v sredo, dné 20. t. m., ob ½ 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Parne ulice št. 9, na mirodvor k sv. Kristofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Nepozabno pokojnico priporočamo v po-božno molitev in blag spomin.

V LJUBLJANI, dné 19. januarija 1892.

(34) 1

Žalujoci ostali.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(11) 6

zobozdravnik

(7)

pri Hradekega mostu I. nadstr.

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Št. 23.036.

Razglas.

(33)

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane naznanja, da je v občinski svet v seji z dné 1. decembra letos sklenil:

a) za vsakega psa, katerega vjame kožederec tekom **meseca marca** v mestnem okrožju z neveljavno marko ali brez marke, pa ga izpusti vsled dovoljenja magistratovega tekom 48 ur, plača lastnik psa kožederu odkupnino jednega (1) goldinarja;

b) za vsakega psa, katerega vjame kožederec v dóbi **od 1. aprila do konca decembra** v mestnem okrožju z neveljavno marko ali brez marke, pa ga izpusti vsled dovoljenja magistratovega tekom 48 ur, plača lastnik psa kožederu odkupnino dveh (2) goldinarjev.

Ti določili stopita na mesto § 9 pravil o poberanju pasje takse v Ljubljani z dné 3. junija 1881, št. 8803.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 28. decembra 1891.

Zupan: **GRASELLI** s. r. n.

Dunajska borza.

Dné 19. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 50 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 15 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1047 " "
Kred tne akcije, 160 gld.	295 " 75 "
London, 10 funtov strl.	118 " 20 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 37½ "
Cesarski cekini	5 " 60 "
Nemških mark 100	58 " 05 "

Dné 18. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 25 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 50 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	137 " "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4½%	100 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	183 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	64 " 25 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	24 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	16 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	— " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2875	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	94 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 15½ "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. 1. promese

cele gld. 14½, petina gld. 4 in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje dné 1. februarja.